

ACCIO

SETMANARI PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATÒLICA. RESTABLIR TOTES LES COSES EN CRIST. LA ACCIÓ ÉS LA NECESSITAT SUPREMA DELS TEMPS PRESENTS.—1.ª ENCÍCLICA DE S. S. PIUS X.: REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, FERRERS, 38. : TELÈFONS: REDACCIÓ, 83, IMPREMTA, 115 (AMB CENSURA ECLESIASTICA.)

ANY XVI

VILAFRANCA DEL PENADÉS DE 15 NOVEMBRE DE 1924.

NÚM. 819

El Catolicisme i la política francesa

LA guerra imposà a França la unió sagrada. Davant l'atac estranger, tots els patriotes s'uniren contra l'enemic comú. Darrera el front únic del camp de batalla, hi havia el front únic de la vida nacional.

Amb la unió sagrada, malgrat la legislació sectària de l'anticlericalisme d'avantguerra, hi havia de fet un respecte oficial, i un reconeixement de llibertat als drets de la consciència catòlica.

El ministeri Herriot, esclau de les lògies ha trencat la unió sagrada. Vol aplicar en tota llur integritat, les antigües lleis opressoras i suprimir l'ambaixada al Vaticà.

Però, el catolicisme francès ha arrelat ja més fonament en l'ànima francesa, i, segur de la seva força i dels seus drets, prepara la resistència. I és possible que passant de la defensiva a l'ofensiva escombri del poder l'eixorc i antiquat sectarisme arregligós.

Alguns han qualificat aquesta política d'Herriot de «suïcidi nacional». França havia tres vegades donat paraula d'honor als alsacians, de no aplicar a la seva terra, les lleis de les escoles laïques, i les lleis de persecució contra les congregacions religioses. Ara, mancant a la paraula, França vol imposar aquestes lleis. Alsàcia i Lorena es redrecen. On és la llibertat francesa, diuen. No hem combatut per la causa de la llibertat? La llibertat se'ns torna esclavatge. Tornem a França, i aquesta ens nega el que l'Alemanya ens havia respectat? I veus aquí, com la política arregligiosa d'Herriot porta un problema de separatisme en el si de la unitat francesa.

Altrament, el catolicisme francès és una força formidable. Ha reconquerit en els darrers anys, el major prestigi intel·lectual i la consagració de l'heroisme. Per imposar-se, li basta organitzar-se. Ara aquesta organització s'està plasmant.

D'un cantó, hi ha una gran massa de opinió, que es dona compte del problema alsacià, i del perill de renovar en plena reconstrucció nacional, les antigües lluites religioses. Republicans sincers, volen la llibertat per a tothom; i senten la injustícia de negar-la als que tan feren per la victòria.

Aquests ciutadans s'organitzen en la «Lliga nacional republicana» que pretén ésser l'agrupació política de centre, que imposi en la governació de l'estat, un ideal nacional net de tot sectarisme i respectuós als valors morals i religiosos, dels quals

tant està mancada la vida moderna. Millebrand será el cap d'aquesta agrupació.

Amb menys brogit, però amb no menys eficàcia, els catòlics francesos formen una altra organització, destinada a influir vivament en els destins de la França. Es tracta d'una agrupació, una «Lliga catòlica», l'únic fi de la qual, será la defensa dels interessos religiosos. Hi poden pertànyer, homes de totes les tendències polítiques i socials, mentre convinguin en la idealitat religiosa. L'organitzador, és un dels més brillants capdells de la guerra, el popular general Castelnau.

Els exèrcits es preparen. No els manca ni intel·ligència, ni força, ni audàcia.

LLUÍS M.ª BONELL.

Notes del marge

T. S. F.—Hem escoltat mantes vegades les veus i els sons que ens arriben de llunyanes terres. La veu viril del príncep de Gal·les—així ens ho asseguren—ha fet vibrar les nostres oïdes. De Brusel·les estant ens han tramès concerts a desdir. La radio-París ha propinat una colla de parlaments, cançons, i, sobretot, música lleugera. Val a dir la veritat: els radio-escoltadors—creiem que així s'anomenen—al poc temps s'han familiaritzat amb l'aparell, i se senten envanits, i fins i tot, agafen una certa importància. Ja no s'accontenten escoltant silenciosos les músiques esboggerrades d'algun hotel de la capital d'Anglaterra. Ja és poc per a ells. Molts radio-escoltadors, fins i tot de la nostra vila, se han posat el rellotge a l'hora de Londres.

Bo és, anar a l'hora, i sobretot a l'hora de les nacions avençades, però no tant, radio-escoltadors, no tant.

No sols la pluja fa fang.—Podríem parlar llarga estona del fang de les nostres vies. Aquest fang l'ha pastat—segons es diu—la pluja persistent que aquests dies ha fet somriure les cares serioses dels pagesos.

Nosaltres havem descobert, però, un altre fang, que no l'han pastat pas les aigües que ens han plogut del cel. És el fang que hi ha al redòs d'aquelles fontanes de rajola, per al servei i profit dels habitants de la Rambla de Nostra Dona. D'aquelles fonts es podria parlar molt. De l'aigua a

Vilafranca, encara es podria parlar més. És llastimós que l'aigua ens mulli molt els peus, i no ens arribi per rentar-nos la cara.

Les rambles diumengeres.—Les nostres rambles endiumenjades són el nostre tresor. El sol es destríia per les branques polsinoses dels plàtans. Les donzelles—les nostres ponderades donzelles—li donen vida palpitant. Els rostres són ombrejats per la llum del migdia. Els ulls són plens d'aquella claror tan diumengera.

Les nostres nines—les joveníssimes nines—van aplegades en estols riallers. Tot és joia; l'alegria traspua per llur rostre. Al fons del fons, hi ha, però, algun drama, —tragèdies potser—que els ulls no poden recollir.

Hi ha aquells cors, que sols glateixen un cop cada setmana. Hi ha aquells ulls que tan sols miren cada jorn de festa.

Novembre.—Mes de novembre, el de les nits jolives, qui és que no ha parlat de tu? Ausoni, el poeta llatí, esdevingut de bell-nou al català, en els monòstics dels mesos, ens diu: «Novembre, que precipita els seus astres habituals i els submergeix dins el salobre, per tornar aviat al cel, llur estada».

En una acurada revista penadesenca, llegíem en un número almanac, aquests mots d'ironia: «Com que comencen els primers tremolins de fred, es recorda amb complaença el Purgatori».

Tothom n'ha parlat. «Som al novembre, el mes dels difunts...que convida els vivents a les grans, a les pies reflexions», ha dit Mn. Angl. pvre. Nosaltres, en el silenci, esguardarem novembre con s'escola i ens lliurarem, entant, a les serioses i pies reflexions.

Roc.

D'una comunicació

UNA apreciació del nostre repòrter musical, no ha semblat prou bé a En Pau Valls, el qual desenrotlla la seva protesta en un comunicat que ha tingut la poca delicadesa de fer publicar en altres columnes primer que en les nostres.

Cal dir però, que gràcies a això ha quedat satisfet, perquè nosaltres, de no ésser així, no l'hauríem publicat; s'anomenen en ell persones que mereixen tot el nostre respecte, els noms de les quals no ens creiem nosaltres amb el dret de llançar al públic per servir de tema a unes discussions.

Conegut ja del públic, cap altra raó no ens impedeix de publicar-lo.

Qüestió de la incumbència del nostre redactor musical, ACCIO, tot i essent enemiga de polèmiques, no pot negar-li el que concedeix a un estrany, i a continuació de les lletres d'En P. Valls, trobaran els nostres lectors l'opinió del nostre repòrter, a posta del comunicar.

Remitit

Sr Director de «ACCIO»

VILA

Vilafranca i Novembre 1924

Distingit Senyor; En lo numero del dia 8 del corrent i en la ressenya «UN CONCERT», hi ha un comentari al final d'aquest, que com a vilafranquí i aimant de tot lo nostre, és un deure aclarir a fi de demostrar al informador de «UN CONCERT», ma desconformitat; per lo tant l'hi prego publiqui en el setmanari de sa digna direcció l'adjunt remitit, donant-li avançades mercés,

Son affm s. s.

PAU VALLS

Senyor informador de la ressenya «UN CONCERT»

Molt Sr meu; Com a vilafranquí, i amb el bon fi de fer certes aclaracions, tinc un deure a comentar l'últim paragraf de sa ressenya «UN CONCERT» que fa V. en «ACCIO» del dia 8 del corrent; diu aqueix: «Vivim en la mes gran penuria. No tant sols no tenim artistes per a la exportació, si no que fins en manquen del tot per a les nostres propies necessitats».

Lo que V. diu, és completament fals. Vosté o no sap lo que es Art, o bé no està assabentat o no vol assabentar-se de que nostra vila, té dins l'art musical, vers artistes quins tenen ben demostrat en varies ocasions, sa valúia artística.

Exemples: tenim la Srta. Rosa Lara, amb sos extraordinaris recitals de piano donats en les grans capitals París, Brusselles i Barcelona; la Srta. Genoveva Lluch, quina no sols ho te ben demostrat en nostra vila, sino que també per son rescent concert donat a Barcelona; la violinista Srta. Paquita Bové amb els seus recitals donats en nostra vila, i dels varis donats en importants ciutats de nostra terra i Balears, an los quals mantes voltes ben orgullosament hi han cooperat a son costat, eminents artistes de fama mundial. Tenim lo mestre Bové, qui ben desinteressadament, ho té demostrat entre nosaltres amb son incansable organització de veritables audicions musicals, a qui devem els fruïments d'aquestes i d'altres, executadas per eminents artistes i importants corporacions; habent també cooperat éll, de pianiste en diverses ciutats junt amb aqueixos artistes.

Per a la exportació (?) que diu V., tenim nostre compatrici En Ferran Via, qui dins la península i en les grans capitals del extranger, amb sos selectes concerts, deixa sempre molt ben sentat el nom de Vilafranca; i per acabar, tenim lo mestre Vinyals, qui també ha sapigut demostrar ses qualitats artístiques en varies ciutats; i altres que no desmerèixen dels mentats.

Tots aquells, ho son ben calificats per la gran premsa, i per importants audicions donades davant veritables autoritats musicals, i no en concerts reclam d'academia.

Tot lo exposat, té que dir-li a V. senyor informador, la equivocació o mes ben dit injusticia que es veu ha fet en sa mentada informació, pregant-li que sempre que informi

musicalment, dongui o signi son nom a fi de saber i apreciar quina autoritat misical té, per a fer-ho.

Sempre a ses ordres affm,

PAU VALLS

N. de la R.—*Conservem exactament la ortografia de l'original que hem rebut, per tal d'evitar qualsevol possible equívoc.*

Pro domo nostra

En P. V., a qui no m'abelleix ni tinc el gust de conèixer personalment, em fa l'efecte que ha d'ésser una ànima càndida, alló que es diu, una bona persona. I és llàstima, en bona fe.

Avui en dia que tothom fa el ull tan viu, i, és tan difícil de trobar algú amb el clatell sense esquilar, és verament curiós, lamentablement curiós, que ens surti aquest vilafranquí sense fel, a maldar pel restabliment de la, diem-ne, veritat vulnerada.

Pobrets de nosaltres, si ens donés per aquest cantó. A la terra, que és una olla de grills, no hi ha una pedra que s'aguanti per la seva pròpia virtualitat. Qui es proposés de posar una mica d'ordre a les coses que fem i desfem d'un cap de dia a l'altre, tindria més feina a plegar que a fer-ne caure.

Peró no cal que ens precipitem, que tot vindrà.

Primer de tot, declar solemniament,—la cosa s'ho val, eh?—que escric aquestes ratlles, amb la mateixa despreocupació mental d'aquell que encén una cigarreta o del que assisteix a un partit de futbol. Després, em vaig a permetre la llibertat de publicar que si m'he decidit a agafar la ploma per dir-ne quatre de fresques al disconformista, ha estat, sincerament, amb la intenció d'omplir el buit d'una mitja horeta sobrerera que tinc al davant, i, ensems, per assajar de practicar un a tall d'exercici literari, que em permeti de fer-me la il·lusió que tornem de bell nou als temps fecunds de l'ampla conversa, de cara al públic que llegeix fulles impreses.

El preopinant, ha d'ésser forçosament una individualitat escarrancida, o un artista de pa-sucat-amb-oli, que s'ha sentit preterit. Perquè, vaja, un que estimi les coses de Vilafranca, i se senti empès a adobar-les poc o molt, el primer que hauria de fer, és per exemple, iniciar una subscripció i oferir-la a l'Ajuntament per tal de veure si es pot posar remei al fang pestilencial dels nostres carrers, quan ha plogut, i, a la pols inconmovible, abans de ploure; a continuació, podria obrir una informació pública, tendint a establir el cens cultural de la vila; després, cabria captenir-se d'aixó que ara no es pot dir; després, d'alló altre, que encara que pogués, jo no diria. I així, seguint una concatenació lògica, anar restablint l'equilibri de la vida vilatana. Massa que arribaria el moment d'escatir la valúia de la nostra gent d'art i de la nostra gent de lletres, si és que en tenim.

De la gent d'art i de la gent de lletres, he dit. Doncs, bé: posem-nos abans d'acord des d'ara, sobre l'encaix del primer d'aquests conceptes. A quina interpretació de l'art ha volgut referir-se el comunicant? Perquè n'hi ha de moltes menes. Des d'aquella altíssima concepció de l'art, i de l'art musical concretament, que segons d'Indy, és: «un mitjà de vida per l'ànima», fins a l'art de la canya, hi

ha una immensa gradació de matisos artístics, entre els quals, sense una prèvia entesa, francament, un es pot perdre.

Si el concepte que de l'art cova en la ment d'En P. V., s'acosta al primer anunci, val més que ho deixem córrer. Per les mostres que ens han arribat de la categoria intel·lectual del meu contradictor, he de deduir que no tan sols no té la preparació específica que li caldria per parlar d'aquesta matèria, sinó que fins li manca l'aptitud literària indispensable per sostenir un punt de vista polèmic, i, la serenor moral necessària, en el cas de referència, per rebre franca bel·ligerància de la nostra banda.

Si es decanta cap al segon, sóc obligat de recomanar-li una sala d'envalat de fora, o, una sala de qualsevol cosa *sui generis*, de dintre. És possible que aquí i allà trobarà motius d'identificació que el complauran més que departint amb nosaltres.

I anem a la qüestió especial dels covilantans que mereixen, diu, d'ésser elevats al rang d'artistes. No em dono vergonya de confessar que llegeixo la petita i també la gran premsa d'aquí—aquesta deu ésser aquella...—i la més eminent de fora; que rebo directament, i a casa meva, les dues revistes musicals—*rara avis in terris*—que a Europa tenen més prestigi. A malgrat d'aixó, no me havia assabentat de l'existència artística de la gent al·ludida. Sempre se'n saben de noves. Per bé que no em mereixen gaire confiança les qualificacions capricioses del meu contrincant, serà bo que les tingui en compte pel que pogués esdevenir. Sigui com sigui, estic disposat a estendre la patent periodística d'excel·lència, a qualsevol, professional o no, que en lleial exhibició, em mostri tenir cara i ulls.

Ja em creia que havia posat el darrer punt, i m'adono que encara penja incontestat un argument d'aquells que hom emprava abans, amb tanta de seguretat. Com canvia tot el d'aquest món! En matèria artística, com en moltes altres matèries, l'autoritat és d'alló més subjectiu que hom pugui imaginar. No ho obliidi si vol fer un regular paper en societat, el comunicant P. V., al qual, tant mateix, em plau de saludar afectuosament.

EL PEPET GRALLAIRE.

Notes d'Esport

FUTBOLISME

F. C. Vilafranca, 4 Llevant Catalunya, 0

Davant una nombrosa concurrència, se celebrà diumenge proppassat, a l'estadi vilafranquí, l'encontre que assenyala l'encapsalament d'aquestes ratlles.

El partit començà amb un pronunciat domini dels locals; no gens menys, el Llevant fa un regular paper. Una mica després, En Llorens aconsegeix el primer gol de la tarda, conseqüència d'un preciós xut a l'angle.

Persevera el domini del Vilafranca; l'Almirall assoleix un nou gol, anul·lat amb justícia per l'àrbitre. També el Llevant arriba a marcar, però és igualment anul·lat per orsai. Es produeix una arrencada vilafranquina, que acaba amb un bon get d'En Llorens, get que para molt bé el porter forà, el qual un xic després, és obligat d'intervenir novament, essent aplaudit en deturar dos magnífics xuts d'En Cudet i d'En Jové. Als volts d'aquests moments, acabava el primer temps del partit.

En reprendre's la partida, remarcuem tot

Classes en dolç, i en sec.
Xampany veritable. Procedència lleítima.

Es el més escumós i de millor bouquet entre llurs similars.

Es el preferit a les millors taules i per la gent de bon gust.

Per a comandes i encàrrecs, tant a l'engròs com a la menuda, adreçeu-vos al representant general per a tot Catalunya.

Joan Pedret Aragonés

Ferrers, 29 — Teléfon, 227
Vilafranca del Penadés

FÀBRIQUES SOLER

Vilafranca (Barcelona)

Importació directa d' **Adobs Químics**

Sulfat d'amoniac	—	Sulfat de potassa
Clorur de potassa	—	Superfosfat de calç
Nitrat de sosa	—	Adobs compostos

Demaneu preus i detalls en nostra secció de venda.

DEPILATORIO JOVINCELA

EXTIRPA EL VELLO DE RAIZ

ESPECIAL PARA CUTIS
DELICADOS Y AJADOS
POR EL USO DE OTROS
DEPILATORIOS
De venta en todas partes

Al por mayor, Vicente Ferrer, 10, BARCELONA

A cada aplicació reaparece menor número de pelos igual que sucede con la *Electrolisis* (Depilación Electrica).

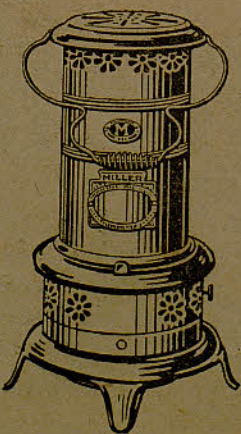
Se vende a 6 pesetas en la CASA RAFECAS
calle Angel Guimerà, 20

Fabricació de mosaics i escales de "granito"

Exposició i dipòsit per a la venda

LA CENTRAL Rambla de S. Francesc, 33
Teléfon, 104 — Vilafranca

Una i única ocasió. Deu mil metres de mosaic de diferents dibuixos s'ofereixen al públic a preu reduït.

Estufes lleítimes americanes

MILLER

amb cremador patentat per a petroli
Calefacció «Miller» la més perfecta, higiènica, pràctica i econòmica. Garantia absoluta.

Representant per al Penadés

R. TOMÀS

Angel Guimerà, 13 i 17 — Font, 2, 4, i 6

Radiotelefonía

Aparells i accessoris "Burndept"

Instal·lacions per la recepció d'ondes radiotelefòniques del tipus més perfeccionat amb material de la renombrada casa anglesa «Burndept». Aquestes estacions són d'una construcció tan perfeccionada que permeten d'obtenir una claríssima recepció a alta veu.

Notes molt importants

M'encarregaré gratuïtament de la direcció d'instal·lació i donaré instruccions pràctiques pel funcionament de la mateixa als que adquireixin una estació «Burndept».

L'estació primerament serà probada a casa a alta veu, i una vegada instal·lada baix la meua direcció es provarà a casa del seu adquirent, havent de donar els mateixos resultats de recepció.

Els que tinguin el gust de veure el funcionament d'aquest receptor poden venir a casa ordinàriament de 9 a 10 de la nit i podran sentir a alta veu les emissions de les principals estacions emissores d'Europa.

PERE HILL, Representant

Premiat amb premi especial en el Certamen del Centre Agrícola del Penadés de 1924.

Prat de la Riba, 33

Vilafranca

AUTOCICLES

AMILCAR

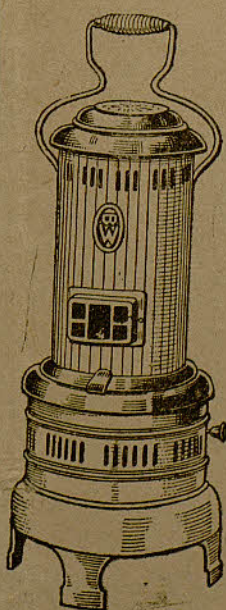
MODEL 1924

Sots-agent pel Penadés

DOMÈNEC VIA

Carretera Igualada, 9

Vilafranca del Penadés

Estufes de petroli

BING

Es la millor marca alemanya. De venda a la casa

R. COMÀS

(Quatre Cantons)

a 24'90 ptes.

preu més econòmic que la casa que diuen que la ven més barata d'Espanya.

PETROLI ESPECIAL per a les estufes marques

LUZ BRILLANTE

i

VILELLA

a 60 céntims el litre

Demaneu arreu

ANIS DEZEDÉS

Especialitat de la casa
A. Gallemí de Vilafranca

SALMSON

Amb cotxes rigurosament de serie guanya dues
noves victòries

BROOKLANDS (Anglaterra) Primer. Wilson Jones
LASARTE (Sant Sebastian) Primer. Oscar Leblanc

Sots-agent pel Penadés
Joan Fortuny Fàbregas
Angel Guimerà, 33

Taller de pintor de
JAUME FONT
PLAÇA DE JAUME I, 5
(davant la Basílica)
Vilafranca del Penadés

AVIS IMPORTANTÍSSIM
Als actuals i futurs propietaris d'automòbils i camions

Ford
EL AUTO UNIVERSAL

Tothom sap que hi ha tallers mecànics on se registren escandalosos abusos en les reparacions de cotxes FORD, exigint preus tres i quatre vegades més crescuts de l'exacte valor de les peces i de la feina de l'operari.

D'altra banda l'extraordinària difusió mundial d'aquesta marca, que ha deixat molt a rerassaga totes les altres, ha fet que la cobdícia industrial es llencés a produir peces de recanvi, la solidesa de les quals ni de lluny pot comparar-se amb les que, per secret privilegiat, produeix i empra la Ford Motor Company, S. A. E.

Veu's aquí, perquè aquesta Casa, qual organització és tan perfecte com els seus productes, ha vingut a evitar els inconvenients esmentats, resolvent d'una manera pràctica i senzilla el doble problema de garantir la legitimitat de les peces de recanvi i de reduir el cost de les reparacions, amb l'avantatge de que aquets cost sigui conegut de l'interessat ans de deixar el cotxe al taller.

Pel primer, imposa a les seves AGÈNCIES l'obligació de tenir constantment un bon stock de material de recanvi, que serveix la mateixa Casa, i per matar de soca-rel els abusos de taller, reparteix catàlegs il·lustrats, amb els preus de cada peça i les despeses de col·locació.

Amb el catàleg a la mà sap cada u per endavant EXACTAMENT el cost de les reparacions del seu cotxe, i, adquirint els productes FORD a les AGÈNCIES OFICIALS, té la seguretat absoluta de la seva legitimitat.

I això és important; car les falsificacions no escassegen. Avui s'estan venent com a nous cotxes reconstruïts quals motors porten els números atrassats, essent així que de la Ford Motor Company n'han sortit ja més de nou milions!!!

Ford Motor Company, S. A. E.

Agència Oficial **ANTONI JANER** per la comarca del Penadés
Carrer de la Font, 37 i Rambla Ntra. Dona, 37, baixos
VILAFRANCA DEL PENADÉS

XAMPANY
CALIXTUS

Per encàrrecs: Josep Colomé - Font, 13

CONSTRUCCIO

reparació, venda i lloguer de cubells per la roba, torretes, portadores, barrilets, etc.
Treball perfecte per a tots els gustos.

Arranjament de seients de cadires.

Carrer d'En Coll, 23, cantonada al carrer de S. Bernat.

Garatge i taller de reparacions

de camions, autos, motocicletes i motors a benzina i maquinària en general

R. Sans Compte

Igualada, 19 — Teléfon, 228

Subministre de lubricants de tots els tipus.

CERERIA DE
Domingo Gran Magrinyà
carrer de la Font, 53, 2.º
Vilafranca del Penadés

Atxes, blandons, ciris, candeles i tot el relacionat amb l'art de Cereria.

Tabloides del Dr. Tarp

Remei eficacíssim en les malalties del ventrell i dels budells.

Poden adquirir-se a les farmàcies:

GUASCH.—Parellada 39.

SERDÀ.—Cort 35.

SERRAT.—Cort 1.

BOSCH.—Cort 19.

Funerària Modelo

JOSEP TRIUS (i) Tornó
Carrer de Sta. Maria, 8, TELÉFON 106
VILAFRANCA DEL PENADÉS

Grans existències en BAGULS forma CAIXA sistema modern, baguls de caoba i noguera ferma boleta com també de montats amb panyo i merino formes boleta, sisebats i rectes.

Es la casa que té mes varietat, mes existència i mes economia.

En CORONES n'hi ha per a tots els gustos i preus.

No compreu sens visitar primer aquesta casa en quina hi trobareu una gran rebuira sobre les demés cases de aquesta artífices.

LLENYA

d'olivera i pi, asserrada útil per a cuines econòmiques.

Encàrrecs: Plaça Jaume, 1.
número 11, (Sabateria).

JOSEP TORRAS—SASTRE

Per senyores i cavallers

Font, 13. 2.º

Fusteria mecànica i construcció de tauts

P. MAGI SOLER

Tallers i despatx: CLASCAR, 13. TELÉFON, 49
Depòsit de tauts: PLASSA DE JAUME I, 3.

— Unica casa montada amb maquinària moderna —
Preu fixe i mes limitat que en cap altra FUNERARIA
CORONES PER A TOTS ELS GUSTOS

Promptitud Perfecció Economia